

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Dubium III. A, præter enumerata delicta, etiam alio privent asylo
Ecclesiastico?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

eo, quod non præciserit ullum mandatum, vel promissio saltem sub conditione facti.

3753 Difficultas est, si taliter conductus pretio, occidat infidelem? an & in hoc casu ratione hujus delicti privetur asylo? videtur dicendum, quod non. i. ex dict. §. *Sacri*, in n. 3750. ubi textus expressè loquitur de occisione hominis *fidelis*, ibi: *ut quicumque quempiam Christianorum* &c. & quamvis Constitutio Gregoriana (ut constat ex n. 3707.) indefinitè loquatur, & non expresserit ly *fidelem*, vel *Christianum*; censet tamen Haunoldus tom. 6. tr. 1. n. 225. Pontificem ibi *Assassinum* accepisse in sensu c. 1. de homicid. in 6. juxta §. *Sacri*.

3754 Verùm Haunoldus, in questione, an vi constitutionis Gregoriana ab Asylo excludatur depopulator agrorum *diurnus*? n. 194. respondet, attentà Constitutione Gregoriana rem esse admodum dubiam; quia in hac est omissum ly *nocturnus*; quod in jure communi exprimitur, ut diximus, & tandem concludit prætermisissis aliorum probationibus pro comprehendendo etiam *diurno*; & subjungit ex ipsa *Bulla constare*, quod Gregorius aliquos casus superaddiderit illis, qui in jure communi excepti erant: sed hæc ratio profus eodem modo applicari potest de assassinio, seu occisione hominis *infidelis*. Accedit, quod expressio illa *quempiam Christianorum* in §. *Sacri*, non videatur appòsita *restrictivè*, sed solum *responsivè* ad questionem propositam, quia Pontifex decisionem suam poenalem in dict. §. *Sacri*, non videtur fundare, præcisè in horrenda inhumanitate, & detestanda savitia *occidentium Christianum*; sed in ipso *crudeli facto, quo non tantum corpora, sed etiam anime sic peremptorum intereunt*.

3755 Questio est 7. quid inter crimina excepta veniat nomine *Hæresis*? n. Non venire hæreticum merè materialem; nec etiam toleratum; ut notat Delbene *cit. dub. 22. n. 6.* & alii. Cùm simus in materia odiosa.

Questio demum est 8. quid hic veniat appellatione *crimini læsæ Majestatis humane* in ipsam *Principis personam*? tota questio refunditur eò, qui censeantur actus, continentes crimen læsæ Majestatis humane *in personam Principis*? Nam

per istos terminos elare insinuat, non omne crimen *læsæ Majestatis humane* esse crimen exceptum; sed si sit *in personam ipsius Majestatis humane*. Deest enim est Haunoldus tom. 6. tr. 2. n. 150.

Quid verò importet crimen *in ipsius Principis personam*? tradit tr. 1. n. 231. ex Delbene sæpe cit. dicente: id fieri exercendo actionem aliquam positivam in damnum, & offensam Principis v. g. occidendo, vulnerando, percutiendo, conjurando, machinando, hostiliter insequendo personam Principis, revelando hostibus secretum Principis, ut ab illis capiatur; adde, etiam calumniando Principem. Idem dicendum de consulentibus, auxiliantibus, vel favore præstantibus. Secus dicendum censet de eo, qui ex post factum raturum habet, quod ab alio actum est contra Principem (dummodo hæc rati habitio non de novo lædat Principem) & qui semerè negativè habet, v. g. non impediendo actionem, cùm posset; non revelando, quod scit perpetrandum; nam isti non asflunt positivè: quare est committans fortè crimen læsæ Majestatis, & ideo sine obnoxii aliis poenis huic crimini constitutis, immunitate tamen probabiliter non privarentur, quamvis non minus probabilis sit opinio Farinacii, & Marii Ital: talem carere immunitate.

Pro ulteriori, notitia advertendum: ut crimen læsæ Majestatis in ipsius Principis personam, incurrat poenam privationis asyli Ecclesiastici, requiri, quod sit commissum à talis Principis subdito ratione originis, vel domicilii; non autem sufficere, quod sit subditus primò factus ratione talis delicti in ejus territorio commissi; quia crimen læsæ Majestatis prout subjicitur poenæ in hac questione, videtur ex eo denominari, quod subditus agar graviter contra reverentiam suo Principi ratione originis, vel domicilii debitam; adeoque supponit *subditum antecedenter*. Haunold. *cit. n. 232.*

DUBIUM III.

An, præter enumerata delicta, etiam alia privent asylo Ecclesiastico?

Ante resolut. not. Virginum Raptoribus negari dictum asylum, Novella

17. Deinde idem cenferi ab aliquibus de Sodomitis, de furante in Ecclesia, & aliis, de quodvis crimine grave committentibus in Ecclesia, vel coemiterio, spe immunitatis Ecclesiasticae, qui potissimum fundantur in identitate, vel majoritate rationis. In c. h. 2. Sed ad hoc jam responsum est, a n. 3747. & seq. Quare dicendum, praeter crimina specificè, ac nominatim expressa in Constitutione Gregorii XIV. (de qua à n. 3707.) nullum esse, quod prius vet jure asyli Ecclesiastici, nec in hoc casu juvare identitatem, vel majoritatem rationis ex n. 2747. cum dictus Pontifex, abrogatis omnibus Antecessorum Constitutionibus (in quantum huic suae, subpraescriptae formae in hac materia contrariantur) expressè contrarium statuerit; quibus positus

3759. Quaesitio ulterior est. 1. an, qui deliquit in una Ecclesia, priveretur asylo in qualibet? 2. an, qui postquam deliquit in Ecclesia, etiam extra illam committit aliud crimen, nec propter hoc, eo casu, gaudeat immunitate? 3. an priveretur asylo, qui spe immunitatis ex proposito deliquit prope Ecclesiam? 4. an, si existens in Ecclesia jaculatione occidat existentem extra Ecclesiam? 5. an quis existens extra Ecclesiam per vim ab Ecclesia extrahit, & occidit alium? 6. an existens in porticu Ecclesiae, occidens alium extra illam? 7. an fugitivus ex carcere, vel manibus Ministrorum? 8. an deprehensus in flagrante scelere intra Ecclesiam

3760. Ad. 1. affirmat Pirhing b. 2. n. 22. ex Sylvestro V. *Immunitas*. 3. q. 2. dist. 3. sed negative, nisi crimen sit unum ex his, quae specificè sunt expressa in Constitutione Gregorii XIV. Unde jure novo nec procedit illud, quod Pirhing cit. n. 21. tradit, quòd, quando in c. ult. h. t. à delictis, quae non prius Asylo, & excipit homicidium, vel mutilationem in Ecclesia, vel coemiterio, ea exceptio comprehendat quaecunque alia delicta gravia in locis sacris commissa; nam hoc fallit, si non sint delicta in Constitutione Gregorii XIV. expressa, cujus ratio est ex dictis n. 3715.

3761. Nec obstat, quod assumit ex decisione c. finalis h. t. afferentis rationem generalem, quae se extendit ad omnia delicta gravia, nimirum, quod quis in eo, quo

deliquit, puniri debeat, & frustra legis auxilium invocet, qui deliquit contra legem, ex hoc volens, hic locum esse illi regulae, quod ubicunq; ratio legis generalior est, & latior, quam id quod dicitur, & disponitur in lege, tunc ipsa dispositio legis, secundum latitudinem rationis, est extendenda, juxta L. regula 9. ff. de jur. & fact. ignor. ubi Gothofred. lit. A & B. ait: generali ex principio, vel ratione ext generalis putanda est, etiam si non ipso progressu lex ipsa speciei unius exemplo utatur; quia exempla non restringunt regulam. Nec obstat, quod in poenalibus non fit facienda extensio, etiam ob identitatem rationis, juxta sententiam magis communem. Nam hoc non procedit, quando agitur de puniendis delictis publicis: tunc enim cenferetur esse materia favorabilis, cum Republica intersit, ne delicta maneant impunita L. ita vulneratus 41. §. fin. ff. ad Leg. Aquil. vel quando ratio est expressa in ipsa lege, quae etiam in aliis casibus non expressis locum habet; tunc enim etiam in poenalibus fit extensio, ob identitatem rationis, ut docent plures apud Fagnan. in cit. c. ult. n. 13. & 14. hoc tit. quamvis tunc propriè non fiat extensio legis: sed casus etiam non expressus in ipsa lege comprehendatur, ut alibi dictum.

Hoc, inquam, non obstat in casu praesenti, nam his omnibus, quae adducit dictus Author, derogatum est expressè per Constitutionem Gregorii XIV. statuendis, ut privatio immunitatis, nec propter identitatem, vel majoritatem rationis, porrigatur ad alia crimina, quam duntaxat expressa in sua Constitutione, etiam ex urgentissimis causis, ut constat ex dict. à n. 3715. Deinde, quod assumit, non concludit per necessè, cum, ut ostendimus l. 1. decret. tit. 1. de Constit. ex P. Suarez, Legislator, etiam ex ratione communi pluribus, possit nihilominus non omnia ex eadem ratione prohibere; sed tantum aliqua sibi visa; cum in legibus condendis tam poenalibus, quam merè praecipivis liber sit; ex eo igitur, quod in casu non expressè prohibito inveniatur eadem ratio, quae in expressè prohibito, solum sequitur, & illum esse dignum prohiberi; non autem actu prohibitorum, vel in dubio, posse praesumi pro-

prohibitum, quod non procedit in nostro casu, ubi Pontifex clarè prohibet argumentum ab identitate, vel majoritate rationis.

D. U. B. I. U. M. IV. VIX

Qualiter procedendum cum Reo criminis excepti?

3762 **A**nte resolutionem not. in Constitutione Gregorii XIV. quàm à n. 3707. retulimus, Pontificem assignare causam, quare in eadem, rejectis plurimis abutibus, qui fiebant per Ministros iustitiæ, nimia extensione illorum, quæ à suis Prædecessoribus vel constituta, vel indulta sunt, circa localem immunitatem, in hac sua decretali ad uniformem regulam reducere (de qua constat ex principio dictæ Bullæ in n. 3707.) & simul, in quantum præfens temporum calamitas, & nimia, quæ jam invaluit perverforum hominum malitia, id exposcit, aliquid etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda eorum facinora, ultra id quod prisca illa majorum nostrorum disciplina, & veteris Sacrorum canonum norma præscripserat in quibusdam casibus, congruâ moderatione adhibita permittere voluerit, ut habetur n. 3709. quibus præmissis, ea quæ retulimus à n. 3707. in §. *Huc itaque*, specificè statuit.

3763 Circa hæc porro, quæstio est 1. quæ loca specificet Pontifex, ex quibus nullum Reum ab eorum aliquo, si ad eum profugit, impunè ulli liceat extrahere? 2. qualiter Superiores locorum, in quorum Ecclesias, vel loca cæteroque gaudentia privilegio asyli gerere debeant, Reus criminis excepti se recepit? 3. an, si ab eistalis Reus, qui ipsorum iudicio, crimen exceptum commississe videtur, & per Ministros iustitiæ publica tradi postulat, sine irregularitatis nota, cum illis extrahere valeant? 4. an talem ipsi Iudices, ac Officiales impunè extrahere valeant? 5. An cum Superiores talium locorum (quando certum est, Reum esse criminis excepti) Curia seculari, eum expetenti, tradere possint; sine consensu Episcopi, vel Officialis eius? 6. an licentia, vel consensus istorum sufficiat tacitus, vel præsumptus? 7. an sufficiat sola licentia alterutrius? 8. an hanc licentiam dare possint alii locorum Ordinarii, Episcopo inferiores, præsertim si sint nullius diocesis, vel Conserva-

tores, à Sede Apostolica specialiter, vel generaliter deputati? 9. Quid in hoc tenendum circa licentiam Episcopi, quando locus (ad quem confugit eiusmodi Reus) est exemptus, vel nullius diocesis? 10. qualiter Curia procedere impunè possit in casu, quo de licentia Episcopi Reus criminis excepti illis capiendus & carcerandus permittitur? Undecimò, quid agendum cum tali Reo, si cum Episcopo recuset Curia seculari tradere, nisi cognito, Reum crimen exceptum commississe? 12. an pendente cognitione super hac quæstione (an deliquerit crimine excepto) possit Iudex secularis eum sub suo carcere detinere, vel ab Ecclesiasticis ad hoc tradi? 13. ad quem pertineat cognitio quæstionis, an criminis talis Rei sit exceptum? 14. an hæc potestas possit delegari? 15. quid hoc loco specialiter constitutum sit de jure cognoscendi super crimine hæresis? 16. an etiam personæ Ecclesiasticæ, & Regulares, vi huius constitutionis gaudeant privilegio asyli relatè ad Iudices Laicos? 17. an relatè etiam ad Ecclesiasticos? 18. Quæ sint potestates violentium ea, quæ in hac Bulla statuta sunt? 19. an secus facta prohibita sint cum clausula irritante? 20. an hæc constitutio solum admittat casus in eo expressos? sic, ut nullus alius privet jure asyli?

Ad 1. R. exprimi Ecclesias, Monasteria, Sacella, Domos Regulares, aliaque loca sacra, & Religiosa in jure aliàs expressa, constat ex textu in n. 3710. ibi: *ad eorum Ecclesias, Monasteria, Domos, & alia loca supradicta, sacra, seu religiosa respectivè confugientes*. Ad 2. R. id constare ex n. 3711. & ex mox seqq. R. R. Ad 3. R. posse, si fiat eo modo, quo dicitur in respons. ad quæst. seq. nam nisi eum modum, quem Pontifex expressè requirit, ut dicemus, non observantes, Reum, licet ipsis certum foret, commissum crimen esse exceptum, Curia seculari traderent, non evaderent notam irregularitatis; ad 4. R. negativè, sine licentia Episcopi &c. ex n. 3712. ibi: *ne autem fiat abusus*.

Ad 5. R. quòd non; constat ex §. *Ne autem* in n. 3712. quamvis enim in §. *Sed universis* n. 3711. dicatur, posse illum tradi, ac debere, quando à Curia seculari talis expetitur; propter clausulas tamen tam antecedentes, quàm sequentes, clarè accipiendum est, *juxta modum in eadem*